

РЕШЕНИЕ

№ 11620

гр. София, 11.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3803** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Г. С. Г., с адрес: [населено място], чрез адв. М. А., срещу Решение № 1176 от 07.03.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 17230/23 г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав, с което е потвърден ел. фиш серия К № 8276152, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 50.00 лв. за извършено нарушение на чл. 182, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на наказателното постановление. В с.з. не се явява, не се представлява, не се претендират се разноски.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява в с.з., не се представят писмени бележки.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е основателна като

въззивното решение следва да бъде отменено.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърден ел. фиш серия К № 8276152, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 50.00 лв. за извършено нарушение на чл. 182, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП. В мотивите си районният съд приема, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно: факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС на посочените дата и в посочения час със скорост от 70 км/ч при максимално разрешена за пътния участък – 50 км/ч в населено място, установено с техн. ср-во за видеоконтрол “MD 1197”, превишение от 20 км/ч. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от З.Дв.П. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в хода на адм.-наказателното производство. Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказаване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с ел. фиш нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта, предвиден в чл. 189, ал. 4 от З.Дв.П. като всички реквизити са налице, в разпоредбата не се изисква посочване на конкретно лице – издател на фиша, нито пък дата на издаване. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Налице е разпечатка – снимков материал от видео системата с радарен скоростомер, видно от която в посоченото време се е движило МПС с посочената скорост в ЕФ. Съгласно чл. 189, ал. 7 от З.Дв.П.: “Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.”

Съдът намира за неоснователни възраженията на касатора. Видно от приложената разпечатка от виде-клипа по делото измерената скорост на движение е 70 км/ч., като е прието наказуемо превишение в размер на 20 км/ч, т.е. движение при скорост от 70 км/ч., именно след приспадане на посочения толеранс за допустима грешка от 3 км/ч. Тази допустима грешка е посочена и в протокола от проверката на моб. с-ма.

По делото не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. Събрани са писмени доказателства за одобряване на образца за ел. фишове и такива, относно годността на техническото средство –протокол за годишен преглед като видно от спецификацията на същото, налице е толеранс от 3 км/ч при установяване на скоростта на движение,

който е приложен в полза на нарушителя при определяне на скоростта на движение на МПС, удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Средството за измерване представлява мобилна видео-радарна система, видно от приложения протокол за проверка, поради което съображенията, относно липса на доказателства в тази посока са също така неоснователни. При случаите на заснемане на скоростта със мобилно средство, липсата на контролен орган е обективно установено, при липсата на доказателства за манипулации на техн. средство по време на работа със същото. Правото на защита на нарушителя не е нарушено по никакъв начин. Възраженията на жалбоподателя са неоснователни, като същите не намират основание в закона. Точно е спазена процедурата по издаване на ел. фиш и уведомяване на представителя на собственика, като не е подавана декларация, че МПС е управлявано от друго лице. Отговорено е на всички възражения в хода на производството. Налице е снимка на радара и точното място на нарушението, както и сертификат за завършен курс на обучение на служителя за работа с устройството. Точно е установено мястото на нарушението, като същото е подробно описано в НП и в АУАН, като са посочени и географските координати на същото.

Размерът на санкцията е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН към твърдия размер, предвиден в действащата към момента на нарушението правна норма и липсват основания за изменението му.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

От ответника не се претендират разноски, въпреки изхода на спора такива не следва да се присъждат.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № № 1176 от 07.03.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 17230/23 г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.